

Arrest

nr. 240 954 van 15 september 2020
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat J. MULIER
Keizerslaan 3
1000 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 17 december 2019 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 14 november 2019.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 17 augustus 2020 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 7 september 2020.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat J. MULIER en van attaché L. DECROOS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

“Hierbij meld ik u dat ik de behandeling van uw verzoek om internationale bescherming beëindig op grond van artikel 57/6/5, § 1, 1° van de Vreemdelingenwet.

U heeft namelijk geen gevolg gegeven aan mijn aangetekend schrijven dat naar uw gekozen woonplaats werd gestuurd en u op 05.11.2019 opriep voor een persoonlijk onderhoud. U heeft mij geen geldige reden meegedeeld om uw afwezigheid te rechtvaardigen binnen een termijn van twee dagen na de datum van het persoonlijk onderhoud.

Zo maakt u het mij onmogelijk te oordelen of er, wat u betreft, sprake is van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 of van een reëel risico op ernstige schade zoals dit wordt gedefinieerd in het kader van subsidiaire bescherming.

Bovendien geeft uw gedrag blijk van desinteresse in de door u ingezette asielprocedure, wat onverenigbaar is met het bestaan, wat u betreft, van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van voormeld Verdrag of van een reëel risico op ernstige schade zoals dit wordt gedefinieerd in het kader van de subsidiaire bescherming, en met de plicht van de verzoeker om zijn medewerking te verlenen aan de overheid die over zijn verzoek moet beslissen."

2.1. In het eerste middel beroept verzoeker zich op "Overmacht door laattijdige oproeping tot het tweede persoonlijk onderhoud bij het CGVS"

Verzoeker stelt:

"Zoals uiteengezet in het feitenrelaas, werd Verzoekende partij niet regelmatig opgeroepen voor het tweede persoonlijk onderhoud bij het CGVS. Ondanks het feit dat Verzoekende partij tweemaal per week (op maandag en vrijdag) zijn post opvraagt bij het CGVS, ontving hij de oproeping tot het tweede persoonlijk onderhoud laattijdig (na de datum waarop het tweede persoonlijk onderhoud gepland was).

Verzoekende partij was aanwezig op het eerste persoonlijk onderhoud op 17 oktober 2019.

In de periode na 17 oktober bleef Verzoekende partij tweemaal per week (op maandag en vrijdag) zijn post opvragen bij het CGVS. Verzoekende partij werd in de weken volgend op het eerste persoonlijk onderhoud echter steeds medegedeeld bij het (secretariaat van het) CGVS dat er geen post was voor hem.

Uiteindelijk, op of rond 20 november 2019, ontving Verzoekende partij, bij het opvragen van zijn post bij het CGVS, plots gezamenlijk (i) een oproeping (daterend van 30 oktober 2019) voor een persoonlijk onderhoud op 5 november 2019 (het tweede persoonlijk onderhoud) (Stuk 3) en (ii) een beslissing van het CGVS tot beëindiging van de behandeling van het verzoek, gelet op het feit dat Verzoekende partij niet aanwezig was voor het tweede persoonlijk onderhoud (Stuk 4). Hij ontving deze oproeping dus slechts gezamenlijk (na datum van het tweede persoonlijk onderhoud) met de beslissing tot stopzetting van de asielaanvraag (omwille van het feit dat hij niet aanwezig was op het tweede persoonlijk onderhoud).

Verzoekende partij geeft aan, dat de camerabeelden (die actief zijn in de ruimten van het secretariaat van het CGVS) zullen aantonen dat hij (i) iedere maandag en vrijdag zijn post kwam opvragen en (ii) de oproepingsbrief (tot het tweede persoonlijk onderhoud) pas laattijdig heeft ontvangen, na de datum van het tweede persoonlijk onderhoud (samen met de beslissing tot stopzetting van de asielaanvraag).

Verzoekende partij verzoekt hierbij een onderzoek van de camerabeelden op maandag en vrijdag in de periode tussen 17 oktober 2019 (eerste persoonlijk onderhoud) en 21 november 2019 (mededeling post tot stopzetting asielaanvraag omdat Verzoekende partij niet aanwezig was bij het tweede persoonlijk onderhoud). Dit onderzoek zal de bewering van Verzoekende partij, dat hij de oproepingsbrief pas laattijdig heeft ontvangen, bewijzen.

Bijgevolg heeft Verzoekende partij nooit een rechtmatige kans gehad om zijn asielaanvraag verder toe te lichten voor het CGVS tijdens een tweede persoonlijk onderhoud.

Verzoekende partij verzoekt U dan ook, in hoofddorde, om de beslissing van het CGVS te vernietigen en Verzoekende partij toe te laten, het tweede persoonlijk onderhoud, te kunnen hervatten voor het CGVS, gelet op deze duidelijke situatie van overmacht.

In ondergeschikte orde bij dit eerste middel, indien U niet akkoord zou gaan met het hervatten van de procedure voor het CGVS, verzoekt Verzoekende partij om zijn asielaanvraag mondeling aan U verder te kunnen toelichten."

In het tweede, derde en vierde middel argumenteert verzoeker inzake zijn vrees voor vervolging en het reëel risico op ernstige schade.

2.2. Uit het administratief dossier (stuk 9) blijkt dat verzoeker op 17 oktober 2019 zijn gekozen woonplaats koos bij "CGVS, E. Blerotstraat 39, 1070 Brussel".

De oproeping van 30 oktober 2019 tot een persoonlijk onderhoud op 5 november 2019 vermeldt *in fine*:

"Indien u niet aanwezig bent, mag ik krachtens artikel 57/6/5/, §1, 1° van de Vreemdelingenwet uw verzoek om internationale bescherming weigeren.

Indien u verhinderd bent gevolg te geven aan deze oproeping, dient u mij schriftelijk, bij voorkeur per aangetekende zending, binnen de 15 dagen na het verstrijken van de datum van het gehoor, een geldig motief voor uw afwezigheid mee te delen."

Overmacht kan slechts het gevolg zijn van een feit gelegen buiten de wil van degene die er zich op beroept. Verzoeker moet al het nodige hebben gedaan om te voorkomen dat het feit waarop hij de overmacht stoelt, zich kon voordoen.

Gelet op het feit dat het een volgend verzoek om internationale bescherming betreft, kan van verzoeker verwacht worden dat hij het belang inziet van de 'gekozen woonplaats' in de loop van de procedure.

Verzoeker voert aan dat hij tweemaal per week, op maandag en vrijdag, naar het CGVS ging om zijn post op te vragen. De Raad stelt vast dat verzoeker niet het minste bewijs bijbrengt dat hij zich tweemaal per week aanbood bij het CGVS. Daarenboven rijst de vraag waarom verzoeker zich, nadat hij op een vrijdag had aangeboden teneinde zijn post te vragen, zich daaropvolgend wederom op maandag zou aanbieden maar niet de andere dagen van de week. Verzoeker toont derhalve niet aan dat hij zich in een positie van overmacht bevond die tot gevolg had dat hij de aangetekende zending van 30 oktober 2019 die zich op zijn gekozen woonplaats bevond (administratief dossier, stuk 6) niet tijdig kon ophalen.

Het verzoek tot consultatie van de camerabeelden van het CGVS in de periode van 17 oktober 2020 tot 21 november 2020 kan – zelfs in de omstandigheid dat deze beelden nog raadpleegbaar zijn en het raadplegen van deze beelden geen schending zou vormen van de privacy van derden – niet worden ingewilligd. Het behoort aan verzoeker een begin van bewijs te leveren aangaande zijn vermeende bezoeken bij verweerder teneinde aldaar zijn post op te halen.

Inzake zijn vraag om zijn asielaanvraag "*mondeling*" verder toe te lichten, dient te worden opgemerkt dat de procedure voor de Raad overeenkomstig artikel 39/60, eerste lid van de Vreemdelingenwet schriftelijk is.

Uit het voorgaande blijkt aldus dat de commissaris-generaal in toepassing van artikel 57/8 van de Vreemdelingenwet verzoeker op correcte wijze heeft opgeroepen maar dat verzoeker, zonder geldige redenen, geen gevolg heeft gegeven aan de oproepingsbrief die hem werd verstuurd.

Verweerder kon bijgevolg op grond van artikel 57/6/5, § 1, 1° van de Vreemdelingenwet met recht beslissen tot beëindiging van de behandeling van de zaak.

Het overige betoog inzake internationale bescherming in het verzoekschrift doet geen afbreuk aan wat voorafgaat.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftien september tweeduizend twintig door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS